

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w osobie sędziego del. SSO Beaty Górskiej, po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2013 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania Z. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o przeliczenie świadczenia,

na skutek zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 maja 2013 r., sygn. akt VIU 308/13,

postanawia: oddalić zażalenie.

del. SSO Beata Góraska

Uzasadnienie:

Ubezpieczona Z. S. złożyła w dniu 6 maja 2013r. wniosek o zwolnienie z kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu wskazując, że nie jest w stanie samodzielnie prowadzić swojej sprawy, jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym i ma trudną sytuację finansową. Utrzymuje się z emerytury w kwocie 1230zł.

Postanowieniem z dnia 13 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Sąd pierwszej instancji uznał, że wskazane przez ubezpieczoną we wniosku powody nie stanowią podstawy do ustanowienia w jej sprawie pełnomocnika z urzędu.

Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 117 § 5 k.p.c. sąd uwzględni wniosek, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny.

W ocenie sądu pierwszej instancji sprawa ubezpieczonej nie należy do kategorii spraw skomplikowanych jurydycznie i faktycznie i w związku z tym nie wymaga prowadzenia przy udziale pełnomocnika. Nadto z analizy akt sprawy według tego sądu nie wynika, aby ubezpieczona była osobą nieporadną czy też niekomunikatywną, by nie mogła samodzielnie występować w sprawie. Sąd meriti miał na uwadze, że czynności procesowe podejmowane dotychczas w sprawie przez ubezpieczoną wskazują, że radzi ona sobie w swoich sprawach.

Z przedstawionych wyżej względów sąd pierwszej instancji uznał, że złożone odwołanie z dołączoną dokumentacją oraz wniosek o ustanowienie pełnomocnika, świadczy o tym, że wykazuje ona podstawową znajomość reguł postępowania. Reguły te są dla niej jasne, zrozumiałe i jest ona w stanie samodzielnie reprezentować swój interes w postępowaniu, które zdaniem Sądu Okręgowego nie jest szczególnie zawiłe. Ponadto podał, że zgodnie z art. 5 kpc Sąd może udzielić ubezpieczonej niezbędnych pouczeń co do czynności procesowych. Mając na uwadze powyższe, sąd pierwszej instancji na podstawie art. 117§1 i 5 kpc orzekł jak w sentencji postanowienia.

Z powyższym postanowieniem Sądu Okręgowego nie zgodziła się Z. S., która w złożonym zażaleniu zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na przyjęciu, że w niniejszej sprawie wnioskodawczyni nie przysługuje pełnomocnik z urzędu. Wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

W uzasadnieniu podała, że do wniosku o ustanowienie adwokata z urzędu dołączyła orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności wydane przez Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w G.. Ponadto jej zdaniem Sąd Okręgowy nie uwzględnił faktu, że przez cały czas trwania postępowania była reprezentowana przez brata A. Z.. O skomplikowaniu sprawy w ocenie ubezpieczonej świadczy to, że trwa ona już od 2005r.. Jej stan zdrowia się pogorszył i biorąc pod uwagę zawilość sprawy uznała, że nie jest w stanie występować w sprawie bez profesjonalnego pełnomocnika.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Za Sądem Okręgowym należy podkreślić, że zgodnie z art. 117 § 5 k.p.c. sąd uwzględnia wnioski o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny. W orzecznictwie od lat utrwalony jest pogląd, podzielany także przez Sąd Apelacyjny, że potrzeba taka nie zachodzi, jeżeli sprawa jest nieskomplikowana pod względem prawnym i faktycznym, a strona sama potrafi sobie poradzić w prowadzeniu procesu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 1974 r., II CZ 94/74, Lex nr 7511). Nadto w orzecznictwie przyjmuje się, że udział fachowego pełnomocnika w sprawie będzie potrzebny zazwyczaj wtedy, gdy strona wnosząca o jego ustanowienie jest nieporadna, ma trudności z samodzielnym podejmowaniem czynności procesowych albo gdy sprawa jest skomplikowana pod względem faktycznym i prawnym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2005 r., III CK 533/04, Lex nr 197647 i z dnia 19 lutego 2010 r., IV CSK 318/09, Lex nr 678016).

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie prawidłowo ocenił wniosek ubezpieczonej o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Analiza treści odwołania i złożonego wniosku jednoznacznie wskazuje, że ubezpieczona ma świadomość przedmiotu postępowania sądowego, w sposób jasny i zrozumiały formułuje swoje żądania i je uzasadnia, mimo zgłaszanych schorzeń i dolegliwości. Nadto dotychczasowe czynności podejmowane przez ubezpieczoną, nie tylko w przedmiotowym procesie wskazują, że posiada ona wystarczającą orientację prawną w zakresie objętym przedmiotem sporu oraz potrafi w sposób przejrzysty i zrozumiały artykułować, i uzasadniać swoje stanowisko. Zdaniem Sądu Apelacyjnego oznacza to, że wbrew twierdzeniom skarżącej sprawa, której wniosek dotyczy nie trwa od 2005r. bowiem dotyczy decyzji z dnia 17 lutego 2013r.. Ubezpieczona w ocenie Sądu Apelacyjnego, posiada znajomość przepisów prawa, w stopniu pozwalającym na samodzielny udział w sprawie, bez konieczności pomocy profesjonalnego pełnomocnika.

Również sam przedmiot sporu (sprawa o przeliczenie świadczenia) nie należy do spraw o dużym stopniu skomplikowania. Ubezpieczona w sposób zrozumiały przedstawia stan faktyczny, o który opiera żądanie, a ocena prawna tego stanu faktycznego należy do kompetencji sądu. Zwrócenia uwagi wymaga również to, że sama sytuacja materialna ubezpieczonej (otrzymane wyrównanie świadczenia) nie stanowi uzasadnienia przyznania pełnomocnika z urzędu, skoro przytoczony wyżej art. 117 § 5 k.p.c. jednoznacznie wskazuje, że udział pełnomocnika w sprawie musi być potrzebny.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego, że w sprawie, na obecnym etapie postępowania, nie zachodzi potrzeba ustanowienia dla ubezpieczonej pełnomocnika z urzędu.

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c., zażalenie, jako nieuzasadnione, oddalił w całości.

del. SSO Beata Górńska